

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 40 (2)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

IZDAN 25. maja 1923.

PATENTNI SPIS BR. 838.

Blei- und Silberhütte, Braubach A. G. Braubach na Rajni.

Postupak za taljenje materijala, koji sadržavaju plemenite kovine.

Prijava od 13. augusta 1921.

Važi od 1. jula 1922.

Pravo prvenstva od 12. augusta 1920. (Nemačka).

Predloženo je već bilo (usporedi francuski patent broj 361346 — Savigny), da se sulfidum ili oksidum, zlata sadržavajući antimonovu rudaču na taj način rastali, da se naloži u jednu okomitu peć shodno razdrobljenu rudu u slojevima izmijenice sa koksom te onda rastali. Antimon se doveđe do ishlapljenja te odstruji kao oksid sa drugim odlaznim plinovima. Sadržina zlata rudače ima da se sakupi u nastalim troskama te ima da se nakon potpunog razdrobljenja troska, upotrebi za dobivanje zlata prema kojem god poznatom postupku. Okolnost, da se pridobije na taj način plemenitu kovinu rastanjenu u jednoj velikoj troskinoj masi, je velika pogreška ovog postupka, koji vrlo otešće iškorijenje plemenite kovine i neizbjježivo su veliki gubitki.

Sa novim izumom stvoren je dakle jedan postupak, koji omogućuje taljenje antimonove rudače, koja sadržava plemenitih kovina osobito zlata uz potpuno izhlapljenje antimona u obliku oxidata i to tako, da se stalno otače troska praktično slobodna od kovine te da se sakupi plemenita kovina osobito zlato u koncentriranom obliku u jednoj zbornoj kovini, iz koje se onda dade na laki način proizvoditi.

Ali nije samo antimonova rudača, koja može tom postupku biti podvržena, već i sve druge rude koje imadu pokraj jedne ishlapljive kovine još kakvu plemenitu kovinu, kao na primjer arsenove, cinkove, olovne i t. d. rude.

Novi postupak biće na primjeru antimonove rude u potankostima opisan.

Ruda se uz dodatak potrebitog gorivog materijala i inih dodataka rastali u jednoj okomitoj peći, koja je udešena poput tigaljne peći. Tok procesa u peći izvede se tako, da se rastali jedna troska, čija temperatura taljenja je viša nego li temperatura ishlapljenja antimonovog oksidata. Antimon rude ishlapi pod tim okolnostima potpuno kao antimonov oksidat i otiče sa drugim odlaznim plinovima iz peći. U običnim spravama za ulhačanja može se antimon opet pridobiti. Trosku, koja sadržava samo 0.2—0.3% antimonovog oksida i koja je bez plemenite kovine (zlata) stalno se otače i odstranjuva. Uslijed velike taljive temperature za trosku nastane obširna redukcija u šarži nalazećih se željeznih stojina u sirovo željezo. U željezu sakupi se najveći dio zlata. Kroz shodno vodjenje procesa može se postići veliko obogatanje zlata (na 20 do 30tero struko).

Ne sadržava li ruda dostatno željeznih sastojina, dodaju se istoj shodni dodatki. Umjesto željeza ili kraj ovog može se također još i druge kovine osobito bakar upotrebiti kao skupljač zlata, i dovesti ga sa odgovarajućim dotacima u šaržu.

Zlato sadržavajući bakar je kao takav neposredno za prodaju. Uzme li se željezo kao sakupljač zlata, može se zlato kroz rastopljenje željeza pridobiti, ili ga se dade u olovnu okomitu peć kao dobro došli do-

datak te se pridobije zlato kroz poznati postupak čišćenja. Također se može rastaviti zlata sadržavajuće legiranje željeza i bakra, primjerice iz bakro sadržavajuće ogorelog šljunka, koji posjeduje plemenite kovine te upotrebiti to legiranje željeza i bakra za cementiranje bakrenih rastopina.

Taljenje rude sa drugim ishlapljivim kovinama n. pr. olovnim rudama uslijedi na primjeran način, naravski uz obzirom na njihova svojstva.

Patentni zahtev.

Postupak za taljenje plemenite kovine sadržavajućih materijala, koji sadržavaju ishlapljive sastojine n. pr. antimona, arsena, cinka, olova i t. d. rastaljenjem u okomitoj peći uz ishlapljenje pomenutih sastojina, time naznačen, da se stvori jedna troska, od koje temperatura taljenja leži nad temperaturom ishlapljenja onih sastojina rude,

koje imadu da ishlape na primjer antimonov oxyd, pri čemu se od ishlapljivih sastojina (antimon, arsen, cinak, olovo i t. d.) praktično oslobođena troska, stalno otače te se pridobije jednu sabirnu kovinu (n. pr. sirovo željezo, bakar), koja sadržava plemenitu kovinu (n. pr. zlato).